

- a) dokładne dane personalne osoby przedstawionej do odznaczenia,
- b) dane o udziale tej osoby z bronią w ręku lub w inny aktywny sposób w powstaniu wielkopolskim 1918/1919 roku,
- c) krótką charakterystykę pracy zawodowej i postawy społecznej osoby przedstawionej do odznaczenia.

3. Gdy krzyż ma być nadany pośmiertnie, wniosek powinien zawierać ponadto dane o najbliższej rodzinie pozostałej po zmarłym uczestniku powstania wielkopolskiego.

§ 3. „Wielkopolski Krzyż Powstańczy” wręcza w imieniu Rady Państwa Przewodniczący Rady Państwa, członek Rady Państwa, członek Rządu, poseł na Sejm, wiceminister, kierownik centralnego urzędu, przewodniczący lub członek prezydium wojewódzkiej albo powiatowej (miejskiej) rady narodowej, a za granicą szef polskiego urzędu dyplomatycznego lub konsularnego.

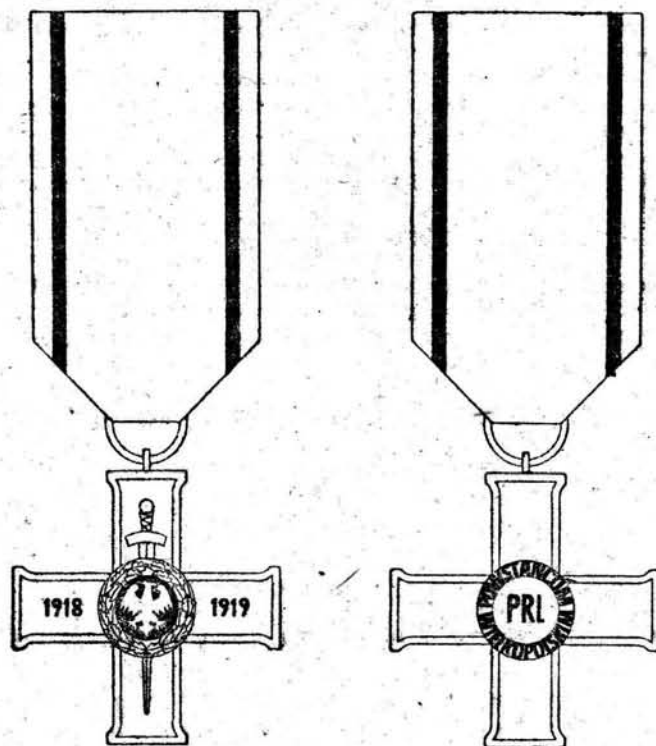
§ 4. W przypadku nadania krzyża pośmiertnie wręcza się go najbliższej rodzinie po zmarłym uczestniku powstania wielkopolskiego: małżonkowi, dzieciom lub rodzicom, rodzeństwu lub wnukom.

§ 5. Wręczenie „Wielkopolskiego Krzyża Powstańczy” obejmuje wręczenie odznaki krzyża oraz dokumentu o jego nadaniu (legitymacji odznaczeniowej).

§ 6. 1. „Wielkopolski Krzyż Powstańczy” nosi się na lewej stronie piersi po „Krzyżu Partyzanckim”.

2. „Wielkopolski Krzyż Powstańczy” nosi się w dniach świąt państwowych, na uroczystych zebraniach i akademiach oraz przy otrzymywaniu orderu lub odznaczenia. Noszenie krzyża w innych okolicznościach zależy od uznania odznaczanego.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski

Załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 1 lutego 1957 r. (poz. 91).

92

UCHWAŁA Nr 792 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 grudnia 1956 r.

w sprawie opłat za korzystanie z hoteli robotniczych przy zakładach pracy.

Celem ujednolicenia sposobu ustalania oraz poziomu opłat za korzystanie z hoteli robotniczych przy zakładach pracy Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do ustalenia ogólnie obowiązujących podstaw wymiaru opłat za korzystanie z hoteli robotniczych przy zakładach pracy.

§ 2. Pobierana od mieszkańcy hotelu robotniczego opłata za korzystanie z jednego miejsca w ciągu doby nie może przekraczać:

w pokoju 1-osobowym	zł 7,—
" " 2- "	" 4,—
" " 3 do 6-osobowym	" 2,50
" " 7 i więcej osobowym	" 1,80.

§ 3. Zobowiązuje się ministrów, którym podlegają zakłady pracy prowadzące hotele robotnicze, do wydania wytycznych dla tych zakładów celem regulowania przez nie w porozumieniu ze związkami zawodowymi opłat za korzystanie z hoteli robotniczych. Wytyczne te powinny uwzględniać postanowienia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, o których mowa w § 1, jak również maksymalne stawki opłat, ustalone w § 2.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz